

OBRTNI VESTNIK

Strokovni list za povzdigo in napredek slovenskega obrtništva

„Obrtni Vestnik“
izhaja
mesečno dvakrat, in sicer:
vsakega 1. in 15. v mesecu
ter stane celoletno Din 24.—
polletno Din 12.—
posamezna številka Din 1.—

Oficialno glasilo „Deželne zveze kranjskih obrtnih zadrug v Ljubljani“ in „Zveze južnoštajerskih obrtnih zadrug“ s sedežem v Celju in slov. obrtnih društev.

Nefrankirani dopisi se ne sprejemajo. — Rokopisi se ne vračajo.
Ponatiski dovoljeni le z navedbo vira.

Uredništvo in upravništvo: Ljubljana, Dunajska cesta št. 20.

Cene inseratom:

	Din	p
Pri 1 × objavi $\frac{1}{4}$ str.	600	—
„ „ „ $\frac{1}{2}$ „	300	—
„ „ „ $\frac{1}{4}$ „	150	—
„ „ „ $\frac{1}{8}$ „	75	—
„ „ „ $\frac{1}{16}$ „	37	50

VII. letnik.

V Ljubljani, dne 15. aprila 1924.

Štev. 8.

Delovni čas.

(Poročilo Ivana Rebeka na obrtniškem zborovanju v Ptujju dne 29. marca 1924.)

Po gospodarskem uničenju vse Evrope potom svetovne vojne si prizadeti državniki belijo glave, kako spraviti v narodno gospodarstvo ravnatežje; kajti kjer ravnatežja ni, tam gre valuta vedno bolj navzdol in ljudstvo mora plačevati ogromne vsote za svoje gospodarske potrebe. Na vse to niso računali državniki in ministri, ki so zavladali po prevratu. Seveda takrat je bilo denarja kakor listja, a s tem niso računali, da ima ta denar le navidezno vrednost, katero je za časa vojne vedno izpreminjal položaj na fronti.

Ko se je vse zrušilo, je bilo treba dati temu papirnatemu denarju pravo vrednost. Vrednostno podlago daje le zlato, ki se nahaja v državni zakladnici. Teh zakladov pa pri nas nikjer ni bilo, ker je šlo vse zlato po večini v Ameriko za vojne nabave in pa v velekapitalistične roke ali v privatno veleindustrijo. Države so torej bile brez zlata, pač pa so imele ogromne dolgove, in sicer v zlatu.

Prišli so tisti trenutek na vlado možje, ki so mislili, da so najboljši kirurgi za ozdravljenje bolnega narodnega gospodarstva. Pokazalo se je pa kmalu, da ti zdravniki niso vzeli v roke pravega instrumenta, da bi pohabljenemu gospodarstvu ozdravili ali operirali, ampak posrečilo se jim je, da so kot sekundarji tudi sodelovali. Kot neveščaki niso gledali na to, da bi vzeli v roke prave in čiste instrumente, s kakršnimi se težke operacije vršijo, ampak vzeli so v svoji veliki samozavesti najbolj zarjavele nože, s katerimi niso bolnika ozdravili, marveč so mu po svoji nerodnosti celó kri zastrupili. In ta zarjaveli nož je bil med drugim tudi osemurni delavnik.

Morda me bo kdo obsojal zaradi tega mojega naziranja, češ, to je tudi eden tistih nazadnjakov, ki silijo nazaj v srednji vek, ko so morali ljudje tako rekoč zastonj delati od zore do mraka. Temu nasproti moram reči, da to ni res, kakor kaže jasen razum. Saj vendar vsak sam na sebi vidi, da več ko dela, več ima, pa naj bo to delavec, obrtnik, industrijec ali kmet. To so tisti pridobitni stanovi, ki ustvarjajo imetje in blagostanje, seveda če so vsi na svojem mestu; s tem hočem reči, da mora vsak v polni meri vršiti svojo dolžnost.

S tem, gospoda, da zopet načnemo vprašanje osemurnega delovnega časa, bo v nahujskanih masah

delavstva nastal vihar, češ, zopet hočejo na površje krvosesi delavstva in uničiti našo težko pridobljeno pravico. Toda če bi delavstvo mislilo s svojo glavo, bi prišlo do prepričanja, da osemurni delavnik ni prinesel delavstvu nikakih koristi, ampak je pripomogel k splošni draginji, katero čuti vsak človek in ravno tako tudi delavec. To je lahko razumljivo. Če n. pr. kako podjetje investira recimo 10 milijonov dinarjev, se mora ta kapital obrestovati, osobito če je to kreditni kapital. Teh 10 milijonov mora podjetnik obrestovati, recimo samo po 10 %, kar znaša na leto en milijon dinarjev. Ta milijon mora podjetnik zaslužiti, če potem dela vseh 12 mesecev na leto ali le 8 mesecev. Ker se pri osemurnem delovnem času dela le osem mesecev na leto, mora podjetje svoje izdelke toliko podražiti, da se v teh osmih mesecih zasluži toliko, kolikor bi se laže zaslužilo v dvanajstih mesecih.

Dalje je pa ta delovni čas za obrtništvo naravnost pogubonosan. Strokovni delavec gre po svojem dokončanem osemurnem delavniku iz podjetja ali tovarne domov. Doma si nabavi, kakor že ve in zna, potrebno orodje in dela doma ne morda dve ali tri ure, ampak še enkrat celih osem ur. Doma v stanovanju, kjer je gotovo bolj nerodno, nepraktično in nezdravo, tam se delavec ne utruji, samo v podjetju mu pač ni mogoče dalj časa vzdržati kakor osem ur. In za koga izdeluje delavec te izdelke? Gotovo za tiste naročnike, ki jih je odvezel obrtniku. To pa tem laže stori, ker ne plača nobenega davka, ne doklad, ne zavarovalnine, kar danes pri obrtu znaša 50 % vseh izdatkov. Tak delavec potem seveda lahko konkurira in uničuje poštenega obrtnika, ki, bi rekel, že več ni za drugo na svetu, kakor da plačuje zavarovalnino za delavce in pa davke.

Gospoda, to se bo moralo predrugačiti. V ustavni državi smo, vsi imamo pravico in dolžnost, da sodelujemo za dobrobit naroda te države, in ta dobrobit se more ustvariti le z intenzivnejšim delom, ker le tako dosežemo večjo produkcijo; drugače moramo izdelke uvažati iz inozemstva, kar državi gotovo ni v korist.

Če smo že pri razmotrivanju o delovnem času, moramo priznati, da ga seveda ne moremo kar čez noč in kar po svoje izpremeniti, ampak so k temu potrebne priprave in so potrebni oziri na druge države.

Kako pa je delovni čas urejen v drugih državah? Vzemimo najprej evropske države.

Najbolj socialistična boljševiška Rusija je že po prvem letu podaljšala delovni čas in uzakonila deset- in za nekatere stroke dvanajsturni delovni čas. Nemčija, ki je vendar zgled gospodarske, osobito industrijske države, tudi dela na to, da se delovni čas uzakoni vsaj na devet ur. V Švici je bil ravno pretečeni mesec v vsej državi samo plebiscit o tem, ali naj se dela več kakor osem ur ali ne. In ravno ta plebiscit je pokazal, kako malo privržencev je za osemurni delovni čas. S komaj upoštevanja vredno večino so zmagale delavske organizacije. Torej če vzamemo za primer Nemčijo in Švico, ki ste na industriji najbogatejši, kjer je v industrijo investirani kapital že davno aktiven in odplačan, vidimo, da ti državi čutita potrebo po večjem proizvodnjaju, sicer jima grozi nazadovanje ali celo pogin. Tembolj bi morali to upoštevati pri nas, ker so naša industrijska kakor tudi obrtna podjetja šele nastala, in smelo rečem, da, kar jih je nastalo, so za 60 % zadolžena. Naša nova in zadolžena podjetja nikakor ne morejo konkurirati s podjetji, katerih investicije so že davno plačane. Torej namesto več delati, da bi se dolgovi industrije in obrti poplačali, se dela manj, kar gotovo ne more prinašati nobenemu stanu in tudi ne delavstvu boljšega stanja. Vsa Evropa gleda za tem, kako zboljšati tužen gospodarski položaj. Pri nas pa, kjer je najnujnejši interes naroda in države, da se vsaj za desetletno dobo pripusti svoboda dela, se s slepim birokratizmom strogo zasleduje vsako prekoračenje osemurnega delovnega časa in tako ne le ovira že obstoječega obrta in industrije v njihovem razvoju in preprečuje ustanavljanje novih, marveč nas sili, da zatvarjamo obrate na veliko škodo produktivnih stanov, predvsem na škodo delavstva, in v ogromno izgubo našega narodnega gospodarstva.

Poglejmo pa še, kako se dela v obljubljeni deželi, na onem kraju Velikega oceana, v Ameriki. Da vam točneje podam tozadevno poročilo, vam prečitam notico, ki jo je prinesel «Trgovski list», kateri izhaja v Ljubljani. Tam se poroča tako:

«O delovnem času v Ameriki priobčuje 'Labour Review' uradne podatke, raztezajoče se na vse ameriške institucije in obsegajoče okoli 10 milijonov delavcev, ki kažejo, da niti polovica ameriškega delavstva ne pozna tedna z 48 delovnimi urami. Več nego 50 % ameriških delavcev dela več nego 48 ur, 36 % celo več nego 54 in 12 % več nego 60 ur. V nobeni ameriški industriji se ne dela povprečno 48 ur, pač pa 52, 54 in še več. Niti v težki industriji ni 48urnega dela na teden. V železni in jekleni industriji, ki šteje okoli pol milijona delavcev, dela samo 19 % 48 ur na teden, 4 % delajo 48 do 54 ur, 33 % 54 do 60 in polnih 44 % nad 60 ur. Američan se polašča svetovnega gospodarstva. Američan dela. Američan se smehlja evropskemu prepiru za časa najhujše gospodarske krize, ali je zdravo in koristno par ur dnevno več delati ali ne? Kanadski delegat Parson je na konferenci v Washingtonu leta 1919. rekel: Ako uvedemo splošni osemurni delavnik, dobe z njim ugodnosti in koristi le najznatnejši narodi. Oni bodo imeli prednost s posestjo sirovin, kapitala in transportnih sredstev in na ta način si zagotove levji delež.»

Tako torej v Ameriki, tam, kjer je nakopičenega na milijarde samega zlata, tam, kjer pravijo, da je vsak srečen in da obogati, če le hoče, kjer delavci zaslužijo ogromne vsote, tako da se mnogo navadnih delavcev vozi z avtomobili na delo in zvečer domov.

Tam vidijo, da je treba več delati, pri nas pa, kjer imamo prav malo vreden papirnat denar, kjer imamo po večini pólomljena železnice, kjer manjka stanovanj za najpotrebnejše, pri nas seveda nihče ne sme misliti na povečanje produkcije, katera je mogoča le s podaljšanjem delovnega časa.

Da ne bomo pristranski, moram že naprej odgovarjati tistim, ki bi rekli, da bi bilo potem še več brezposelnih, če bi se delovni čas podaljšal. Temu moram ugovarjati, kajti če je konjunktura ugodna, je mnogo dela, po navadi toliko, da se ga niti izvršiti ne more in se mora blago od drugod uvažati, kar je gotovo v škodo državi in ljudstvu. Če pa ugodne konjunktura ni, pa nastane brezposelnost tudi pri štiriurnem delovnem času.

Naše današnje zborovanje sicer še ne bo izpremenilo sedanjega stanja, ali čas je, da se tudi pri nas zanimamo, kako si drugod bogatejši in srečnejši narodi urejajo svoj dom; po teh se moramo ravnati, če hočemo postati njim enakovredni. Za to vprašanje se bodo morale začeti zanimati vse gospodarske korporacije, katerih cilj je zboljšanje gospodarskega vprašanja vsem stanovom, tako tudi delavstvu in uradništvu. (Konec prih.)

Spor med krovci in drugimi obrtniki.

Med krovci in drugimi obrtniki, ki imajo opravka z deli na strehah, se dogajajo pogosti spori o tem, kdo in koliko je upravičen do posameznih del te vrste, posebno pa do krovskih del. Gotovo je, da je pokrivanje streh z opeko in skrilmi rokodelski obrt krovcev, kakor to izrecno določa obrtni red v § 1., točki 52. Prav tako pa tudi vsakdo vé, da so že od nekdaj v krajih, kjer krovca ni, krovska dela opravili ali zidarji ali pa tesarji, kar bi jim tudi v bodoče ne bilo braniti z ozirom na že udomačen običaj in na določbe § 37. obrtnega reda, da sme obrtnik združevati vsa dela, ki so potrebna za dovršitev njegovih izdelkov, v tem primeru torej hiše. To seveda — kakor izrecno poudarjamo — le v krajih, kjer krovcev sploh ni.

Tudi vlada spor, v koliko je upravičen zidar, ki popravlja n. pr. dimnik, ali tesar, ki popravlja strešni stol, ali klepar, ki popravlja žleb ali pločevinasta strešna okna, opraviti tudi s tem zvezana, pa postarska krovska dela.

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani je na tozadevno vprašanje Zadruga kleparjev itd. v Ljubljani izjavila sledeče: Krovcem je izključno pridržano pokrivanje streh z opeko in skrilmi, v krajih, kjer se nahajajo krovski rokodelci, po deželi pa, kjer krovcev ni, pokrivajo strehe z opeko in skrilmi še po starem običaju tudi zidarji in tesarji, kar naj bi se toleriralo tudi v bodoče. Pokrivanje z ostalimi pokrivalnimi predmeti, kakor z lepenko, z lesom in slamo na njim ni izključno pridržano, temveč ga izvršujejo lahko predvsem tesarji, zidarji pa tudi kleparji, odnosno more tvoriti predmet posebnega prostega obrta. Pokrivanje streh s pločevino (kovinsko) pa je pridržano izključno kleparjem, ker je to kleparsko delo. Toliko glede pokrivanja streh v splošnem.

Kadar gre za popravilo strehe, in sicer vstavitev novih opek, skriljev, nove lepenke itd., torej za krovsko opravilo, velja za tako popravilo isto, t. j.

opraviti ga more oni, ki je upravičen do pokrivanja vse strehe z dotičnimi krovskimi predmeti (opeko, lepenko, pločevino).

Če pa gre za popravilo strešnih naprav, kakor strešnega stola, žlebov, oken, dimnikov in podobno, sme dotični za tako opravilo upravičeni obrtnik opraviti tudi s tem popravilom zvezano krovsko delo, četudi bi zanj sicer ne bil upravičen. To pa samo, če je dotično krovsko delo le postransko, malenkostno in z glavnim popravilom nujno zvezano. To pravico dajejo določbe § 37. obrtnega reda.

Valentin Urbančič,

kovaški mojster in načelnik Zadruga kovinskih in sorodnih obrtov v Ljubljani.

Pomagaj si sam in Bog ti pomore.

Ta prislovica mi je prišla na misel, ko se je nedavno tega tukajšnja Trgovska in obrtniška zbornica obrnila do vseh obrtniških zadrug, da naj stavijo predloge, kako naj bi se olajšali garancijski pogoji pri oddaji dobav državne in drugih javnih uprav obrtnikom.

Jasno je, da morajo te uprave iz varnostnih ozirov tako postopati, osebno pa še v primerih, da dá dotična uprava obrtniku ali kakemu drugemu podjetniku sirovine, odnosno potrebni material na razpolago. Potrebna je garancija, da se blago na kakršenkoli način ne izgubi, odnosno da se dobava izvrši točno v zmislu sklenjene pogodbe. Nočem se spuščati v to, kake dobavne in druge pogoje stavijo javne uprave povodom razpisov večjih del, ker teh pogojev deloma ne poznam, deloma pa je vzrok ta, ker pričujočih vrstic nikakor nisem namenil kritiki teh pogojev, pač pa bom o tem mogoče prilično posebej razpravljal. Eno pa vendar moram na tem mestu pribiti, namreč, da se mora naš obrtnik prej ali pozneje navaditi na točno kalkulacijo, ker je jasno, da oni, ki hoče pri prevzeti dobavi nekaj zaslužiti, prevzame nase ves riziko, torej tudi eventualno izgubo. Če obrtnik ne zna kalkulirati, ni to krivda naročnika, pa naj si bo ta privatnik ali država, temveč je to krivda njega samega, ker mora znati kalkulirati vsak obrtnik in pri sedanjih veliki varijaciji cen in delovnih moči mora v ponudbo, oziroma pogodbo, postaviti take klavzule, ki ga za take primere ščitijo. Ampak, kakor rečeno, o tem drugič.

Tale članek pa sem namenil predvsem temu, da ponovno opozorim cenjene tovariše obrtnike, kake važnosti je gospodarska osamosvojitve obrtnišva in kako se dá ta osamosvojitve doseči.

V teku 30letne dobe, odkar samostojno izvršujem svoj obrt, sem imel dovolj prilike, videti in še več **poskusiti**, kako to boli, biti od kogarkoli odvisen, posebno pa še gospodarsko odvisen. Že pred vojno smo se večkrat razgovarjali, kako dobro bi bilo, če bi se dalo organizirati vsaj skupen nakup potrebnih sirovin in materiala, če se že ne bi moglo obrtnišvo pridobiti za skupen prevzem dobav. Pred očmi so mi bili narodnogospodarski principi, da se dá le z velikim kapitalom ustvarjati nekaj velikega in to s čim manjšo režijo. Treba je kapitalu nasproti postaviti zopet kapital, kakor to tako lepo lahko opazujemo pri angleških delavskih organizacijah in se zadnja leta lahko vidi tudi pri čeških delavcih. Namen skupnega nakupa je jasno razviden, namreč da

se more blago dobivati direktno od producenta, ker ravno vmesni preprodajalci blago največ podražijo, posebno še sedaj pri nas vsled vpeljave prometnega davka. Drugi namen združitve obrtnikov pa je zopet ta, da se omogoči prevzeti najrazličnejše javne in privatne dobave, od najmanjših do največjih, ter jih izvršiti solidno in po konkurenčnih cenah.

V dosego gornjih namenov pa so nam potrebne **nakupovalne in produktivne obrtniške zadruge**, ki v največji meri lahko zadoste stavljenim upom in ki uživajo vsepovsod največ vpoštevanja in zaščite. Taka zadruga, smotreno in dobro urejevana in vodena, odgovarja prilično stališču veletrgovca, več takih zadrug, združenih v močno zvezo, pa bi pomenilo celo gospodarsko silo, s katero morajo računati država, velekapital in producent. Zveza takih zadrug pa si iz praktičnih razlogov osnuje svojo banko in tu imamo že popolno formo gospodarske osamosvojitve obrtnišva, ki bi ne bila samo na čast in dobrobit obrtnišva samega, temveč celokupne javnosti in države ter bi to v vseh posledicah vplivalo zelo blagodejno na naše sedaj tako razdrapano gospodarstvo.

Take so bile moje misli préd leti in na posebno pobudo g. dr. Windischerja, tajnika Trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani, smo g. dr. Windischer, jaz in nekaj obrtnikov, ki so se važnosti teh problemov v polni meri zavedali, skušali te načrte realizirati. Osnovali smo najprej **Nakupovalno in produktivno zadrugo kovinskih in sorodnih obrtov v Ljubljani** in menili dati s tem pobudo še ostalim vrstam obrtnikov. Mnogo smo se trudili, mnogo žrtvovali, prigovarjali, nasvetovali in prevzeli celo osebno garancijo za to zadrugo, pa reči moram, da stvar ni našla med prizadetimi obrtniki pravega razumevanja, **tako da stoji danes ta velevažna ustanova tik pred likvidacijo**. Tu se kaže rak rana, na kateri naše obrtnišvo že dolgo boleha, in grozi postati kronična. In ne bo boljše, dokler si vsi brez razlike ne bomo edini v tem, da na gospodarskem polju pomenimo skupno veliko moč, posameznik pa nič in pa dokler te edinosti ne bomo tudi z dejanji dokazali. Šele, ko bodo besede meso postale, bomo lahko nastopili in šele tedaj bomo na vseh poljih zavzemali lahko ono stališče, ki nam pritiče.

Dalekovidnost g. dr. Windischerja, moja in nekaterih drugih obrtnikov se je pa pokazala vsaj deloma na eni strani, t. j. pri banki. Omenjeni smo dali inicijativo za ustanovitev Obrtne banke v Ljubljani. Sicer za to institucijo od vsega početka tudi ni bilo onega zanimanja, kakor bi ga ta po svojem namenu zaslužila, vendar morem — mogoče na nejevoljo nekdanjih nasprotnikov — ugotoviti, da zavod prav lepo uspeva in se mu obeta še lepa bodočnost. Potrebno pa je, da ugotovim nekatere važne momente. Res je, da ima banka obilo klientov obrtnikov, pa bi jih lahko imela še več. Ampak naši obrtniki so čudni, ker dati nočejo ničesar, imeti pa hočejo vendar vse ugodnosti. Ko je šlo za subskripcijo, se je oglasilo le malo obrtnikov, kar je znak, da mnogim ni za delnice tega njihovega zavoda in s tem za prospeh občje koristi obrtnikov. Javljajo pa se čisto taki, ki jim sicer ni za dobrobit zavoda, želijo pa odprt kredit, garancijska pisma itd. In če se komu prošnja za kredit odbije, sem prepričan, da je dotičnik skrajno razljučen in razžaljen, češ, lastna banka te ne podpre, kdo naj ti potem pomaga. Pa taka sodba je krivična, ker če ti mene v težkih urah ne

poznaš, ne moreš zahtevati, da bom jaz dal za tebe vse, kar sem si moral v teku dolgih let s težkim delom in trdom pridobiti.

Tako stoje stvari danes in želel bi, da bi se že v kratkem obrnilo na bolje. Želel bi, da bi celokupni obrtniški stan prišel končno do spoznanja, da mu ne pomaga niti zabavljanje, niti jadikovanje, temveč vztrajno delo in dobra gospodarska organizacija. Kličem vsem tovarišem obrtnikom, naj moja izvajanja ne ostanejo glas vpijočega v puščavi, temveč naj vplivajo dobrodejno. Snujte gospodarske zadruge po vsej Sloveniji, tako da bomo v kratkem lahko predstavljali ono moč, ki si jo vsak posameznik gotovo iz srca želi. Obrtnike kovinske stroke in sorodnih strok pa v njih lastnem interesu vabim, da naj nikar ne pripustijo likvidacije Nakupovalne in produktivne zadruge kovinskih in sorodnih obrtov v Ljubljani, temveč naj se še v zadnjem trenutku zavedo in pristopijo k zadrugi kot člani s primernimi deleži in onemogočijo s tem likvidacijo. Osebnosti naj ne igrajo vloge, jaz sam, če treba, se prvi umaknem iz ospredja in ostanem samo član in se bom zavedal svoje stanovske dolžnosti. Tako osnovane močne zadruge pa naj potem skušajo priti v zvezo, kakor sem že omenil, in potem naj se zainteresirajo za udeležbo pri Obrtni banki v Ljubljani. Tako bodo vse ovire premagane in ne bo več potrebno jadikovanje, da naj se dovoljujejo kakršnekoli ugodnosti, da se omogoči obrtniku životarjenje, ker životarjenja noben obrtnik ne more in ne sme prenašati. Mi zahtevamo zase pošteno življenje, ki pa si ga hočemo sami iz lastne moči ustvariti. Drugače za nas gospodarske neodvisnosti ni in tudi naše stališče ne more biti tako, kot si ga želimo, ker ni zastoj med narodom prislovica: Prazen varžet, cagov mož!

Občni zbor Zveze obrtnih zadrug v Ljubljani.

V nedeljo dne 30. marca t. l. se je vršil redni občni zbor Zveze obrtnih zadrug v Ljubljani. Udeležili so se ga poleg delegatov tudi g. dr. Pless in g. dr. Pretnar za Trgovsko in obrtniško zbornico, g. Čehun za obrtno oblastvo ter zadrugi komisar g. Založnik za Zvezo južnoštajerskih obrtnih zadrug v Celju.

Zvezni načelnik g. Eng. Franchetti je otvoril ob desetih dop. občni zbor, pozdravil navzoče zastopnike ter zadrugne delegate. Za zapisnikarja je imenoval zveznega tajnika g. Kaiserja, za overovatelja pa g. Ivana Jakopiča.

Zvezni načelnik se je takoj uvodoma spominjal dne 11. marca t. l. umrlega zveznega častnega člana in permanentnega predsednika odbora vajeniških del g. Ivana Šubica, ki si je s svojim delovanjem stekel mnogo zaslug za obrtništvo. Zborovalci so se v znak sožalja dvignili s sedežev in mu zaklicali «Slava».

Nato preide zvezni načelnik na **poročilo o delovanju zveze v preteklem poslovnem letu.**

Iz poročila posnemamo najglavnejše točke, in sicer: V ljubljanski oblasti je obstajalo koncem leta 1923. 22 kolektivnih zadrug, 1 zadruga lesnih in kovinarskih obrtov, 2 zadrugi mlinarjev in žagarjev, 1 zadruga oblačilnih strok, 2 zadrugi mizarjev, 9 zadrug čevljarjev, 1 zadruga urarjev, 6 zadrug krojačev, 1 zadruga koncesijoniranih elektrotehnikov, 2 zadrugi stavbenikov, 1 zadruga zidarskih mojstrov,

1 zadruga sedlarjev, jermenarjev, 1 zadruga kleparjev, inštalaterjev in kotlarjev, 1 zadruga tesarskih mojstrov, 1 zadruga tapetnikov, preprogarjev in izdelovalcev žimnic, 1 zadruga knjigovezov, 1 zadruga ključavničarjev, 1 zadruga fotografov, 1 zadruga kolarjev, 1 zadruga krovcev, 1 zadruga zoboteknikov, 1 zadruga pleskarjev in sobnih slikarjev, 1 zadruga kovinskih obrtov, 1 zadruga slaščičarjev in medičarjev, 2 zadrugi izvoščkov, 1 zadruga izdelovalcev sodavice, 1 zadruga dimnikarjev, 1 zadruga brivcev, frizerjev in lasničarjev, 1 zadruga pekov in kolačnikov, 1 zadruga prevoznikov, 1 zadruga kamnoseških mojstrov, 1 zadruga vrtnarjev, 2 zadrugi mesarjev in prekajevalcev. Skupno je bilo torej 72 zadrug, ki so šteje okrog 5000 članov. V zvezi je včlanjenih 35 zadrug z 2800 člani. Izmed zgoraj navedenih zadrug se jih je ustanovilo l. 1923. devet, izmed teh jih je pet pristopilo k zvezi.

Zveza je v preteklem letu intervenirala v nastopnih zadevah: glede samostojnega izvrševanja obrtniških del po poklicnih gasilcih mestnega magistrata v Ljubljani, glede davkov, proti šušmarjem, posredovala je glede obrtnonadaljevalne šole v Ljubljani kakor tudi v mnogih drugih zadevah.

V zimskih mesecih je prirejevala zveza obrtniška predavanja, na katerih so predavali g. dr. Pretnar «O obrtnih predpisih in obsegu obrtnih pravic obrtnika», vseučiliški prof. dr. Ozvald «O novejših vidikih za uspešno izbiranje poklica», prof. Volavšek «O razvoju keramične industrije od najstarejše do sedanje dobe». Vsled slabe udeležbe je morala s predavanji prenehati, dasi je imela na programu še jako zanimiva predavanja «O davkih», «O zgodovini obrtnih zadrug», «O potrebi knjigovodstva v ozirom na obrtnika» itd. Poleg teh predavanj je priredila predavanje še v Zagorju ob Savi. Potom svojega zastopnika se je udeležila zveza obrtniških shodov v Zagorju, Ribnici, Velikih Laščah, Radovljici in na Bledu.

V letošnjem letu je pristopilo ministrstvo trgovine in industrije, oddelek v Ljubljani, k udeleževanju obrtnega sosveta pri Uradu za pospeševanje obrta v Ljubljani. Zveza je imenovala v obrtni sosvet pet svojih članov, in sicer zveznega načelnika g. Engelberta Franchettija, zveznega podnačelnika g. Franca Ravnikarja, člana Zadruge soboslikarjev g. Ivana Košaka, podnačelnika Zadruge zoboteknikov g. Filipa Ogriča iz Novega mesta in člana Zadruge elektrotehnikov g. inž. Turnška.

Finančno stanje zveze je bilo tudi v minulem letu dokaj slabo, ker zadruge jako neredno in nekatere sploh ne plačujejo zvezne doklade. Iz tega razloga je morala zveza opustiti vse agitacijsko delo posebno na deželi in to je tudi vzrok, da je med 72 zadrugami le 35 včlanjenih v zvezi. Zveza bi morala imeti na razpolago denarna sredstva, da bi mogla agitirati med zadrugami na deželi, da pristopijo k zvezi in da s tem ojači in poživijo obrtniško gibanje vobče. Prepotrebno bi bilo, da bi zveza od časa do časa, vsaj parkrat na leto, sklicala obrtniške konference, na katerih naj bi se obravnavala vsa posebno pereča gospodarska vprašanja obrtništva, vprašanja obrtniške organizacije itd.

Zvezno vodstvo je imelo od zadnjega občnega zbora 9 rednih odborovih sej ter 6 sestankov.

Zveza je tudi v minulem letu izdajala stanovsko glasilo «Obrtni Vestnik». Tudi «Obrtni Vestnik» je v dokajšnji meri okusil premajhno zavednost obrt-

ništva. Dasi je v Sloveniji preko 10.000 obrtnikov, ima «Obrtni Vestnik», ki je glasilo tudi za mariborsko oblast, samo 1200 naročnikov. Predvsem pogrša list vesti in kratkih poročil iz zadrug in obrtniških društev. Žal, da se samo nekaj posameznikov, zadrug in obrtnih društev zaveda, da je obrtniški tisk važno orožje, katerega mora uporabljati obrtništvo v boju za obrambo svojih pravic. Tudi na polju stanovskega tiska bo treba organizacijo še mnogo, mnogo izpopolniti in zboljšati, kar pa bo mogoče le s sodelovanjem vsega obrtništva. — Kakor prejšnja leta, tako je tudi letos izdala zveza «Obrtniški kalendar», in sicer v nakladi 2500 izvodov.

Zveza je morala omejiti svoje delo le na nekatere točke svojega obširnega programa, radi pomanjkanja sredstev pa ni mogla delovati na polju gospodarske organizacije obrtništva. To so še naloge, ki čakajo udeleženca! Pa tudi te naloge bo v prid celokupnega obrtništva udeleževala zveza, če jo bodo obrtniške organizacije podpirale z združenimi močmi in z zavestjo, da leži procvit obrta v združenju in samopomoči! — Zvezni načelnik se nadalje zahvaljuje vsem onim, ki so zvezi stali radovoljno v pomoč z dobrimi nasveti in navodili in to v prvi vrsti ministrstvu trgovine in industrije, oddelku v Ljubljani, Trgovski in obrtniški zbornici, mestnemu magistratu ljubljanskemu in ostalim obrtnim oblastem, Obrtni banki v Ljubljani, osobito pa izreka zahvalo g. dr. Plessu, ki je bil vedno rade volje pripravljen, priskočiti zvezi na pomoč z dobrimi nasveti in strokovnjaškimi navodili. — Nato se je oglasil k besedi g. dr. Pless, ki je pozdravil zborovalce v imenu Trgovske in obrtniške zbornice. V lepih besedah je očrtal današnji položaj obrtništva in podarjal, da bo moglo obrtništvo pri sedanjih razmerah uveljaviti svoje interese samo potom močne organizacije. Zveza je v minulem letu izvršila nekaj važnih nalog, v bodočem letu pa jo čakajo še važnejše. Zveza bo morala zastaviti vse sile za to, da se bodo pri končni redakciji zakona in statuta o pooblaščenih državnih obrtnih banki v Beogradu vpoštevali tudi interesi slovenskega obrtništva. Z obrtno banko je dala država obrtništvu prvo podporo. Glejati moramo, da bomo tudi mi deležni te podpore v enaki meri kakor obrtništvo drugih pokrajin. Obžalovati moramo, da se je osnutek zakona in statuta delal brez našega sodelovanja. V anketi, ki so jo zahtevale vse prečanske gospodarske korporacije, bo zveza zahtevala, da se ime banke izpremeni, da se ustanovijo filijalke v Ljubljani in Mariboru in da bo o kreditih odločevala vsaka posamezna filijalka za svoje okrožje. — Imamo pa še druge težkoče, ki jih bo treba odpraviti. Zakon o zaščiti delavcev predpisuje delovni čas; to določilo bo treba revidirati. Tudi bo treba novelirati zakon o zavarovanju delavcev ter ga prilagoditi našim gospodarskim razmeram. Vsa ta in še druga važna vprašanja bo moglo obrtništvo rešiti samo, ako bo združeno v enotni močni organizaciji.

Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora se je na predlog zveznega načelnika opustilo, ker je bil objavljen v «Obrtnem Vestniku». (Konec prih.)

Razno.

Vsem naročnikom in prijateljem «Obrtnega Vestnika» želi srečno Veliko noč **uredništvo.**

Redni občni zbor Zadruga brivcev, frizerjev in lasničarjev za mariborsko oblast s sedežem v Mariboru se je vršil v ponedeljek dne 31. marca 1924. v dvorani pri «Plzenjskem viru» ob lepi udeležbi članov iz vsega teritorija mariborske oblasti. Občnj zbor je otvoril in vodil načelnik zadruga g. Karel Kožuh. Po pozdravnem nagovoru je podal načelnik g. Kožuh izčrpno in skrbno pripravljeno poročilo o delovanju zadruga v prošlem letu. Iz poročila posnemamo, da je zadruga štela koncem leta 1923. 97 članov s 100 odprtimi delavnicami, 76 pomočnikov in 43 vajencev. — Umrl je v prošlem letu član g. Anton Ljubič, kateremu bo zadruga ohranila trajen spomin. Oproščenih je bilo 15 vajencev. Pomočnikov je bilo priglasih 67, a odglasih 80. Zadruga je ustanovila lastno prodajalno brivskih potrebščin in pogrebni podporni sklad. Prizadevala si je ustanoviti tudi lastno strokovno šolo, katera se pa do danes še ni mogla otvoriti, ne morda zaradi pomanjkanja gmotnih sredstev, marveč zaradi pomanjkanja primernih prostorov. Tudi v ostalem je zadruga posvečala naraščaju vso svojo pažnjo. Zadruga je priredila tudi večkrat strokovna predavanja, katera so bila prav poučljiva in so pokazala veliko zanimanja. Prav živahno je bilo tudi posredovanje služb. Zadruga se je borila in to deloma uspešno proti — šušmarstvu, katero ogroža v zadnjem času brivski obrt uničiti. Poročilo načelnika končuje z apelom na zborovalce, naj bodo v vseh vprašanih složni, kajti le v slogi je moč. — Blagajniško poročilo izkazuje, da se je združno premoženje zvišalo od 1005 Din na 11.000 Din, kljub temu, da je morala zadruga nabaviti v prošlem letu nove knjige, tiskovine itd. Prejemkov je imela zadruga 9507.41 Din, izdatkov pa 8501.86 Din. Poročilo, ki ga je podal načelnik, je bilo z odobrenjem sprejeto na znanje, ter je bil na predlog g. Baitzerja podeljen načelstvu absolutoriji. Sklenjeno je bilo, da se naziv zadruga izpremeni, in sicer, da se odslej naprej imenuje «Strokovnoobratna zadruga brivcev, frizerjev in lasničarjev za okoliš mariborske oblasti s sedežem v Mariboru». Sporazumno se je uredil tudi delovni čas za mesta Maribor, Celje, Ptuj, Maribor in okolico itd. Pri nadomestnih volitvah so bili soglasno izvoljeni: za podnačelnika g. Vekoslav Gjurin, za blagajnika g. Rajko Bien, za odbornika gg. Fr. Krefl in Rih. Tautz, za preglednika računov pa gospoda Thoman in Nerath. Zborovanje je poteklo mirno in je prišlo le pri zadnji točki do kontroverz zaradi neupoštevanja zadrughih sklepov, osobito pa zaradi razobešanja cenikov v izložbah in samovoljnega znižavanja cen v brivskem obrtu.

DispENZE in druge prošnje. V zadnji seji obrtnega odseka so se obravnavale sledeče dispenske prošnje: Leopolda Pogačnika iz Celja za ključavničarstvo (priporočena), Josipa Plonko iz Cerknice za razširjenje omejene stavbne koncesije (se ni priporočala), Viktorja Fleglja iz Ljubljane za kleparstvo (priporočena), Ivana Oražma iz Bukovice za krojaštvo (vračunanje vojne službe se priporoča, izpregled trimesečne pomočniške dobe pa ne), Štefana Debeljaka iz Plosavega za čevljarstvo (se ni priporočala), Rudolfa Rele od Sv. Andreja za mesarstvo (se ni priporočala), Alojzija Cente iz Skamecnic za čevljarstvo (se ni priporočala), Jožeta Marentiča iz Gradaca za čevljarstvo (se ni priporočala), Josipa Rituperja iz Martinjaka za krojaštvo (priporočena, ako naredi pomočniško preizkušnjo), Petra Gortnerja iz Češnjevcev za pekovski obrt (priporočena, ako naredi

Obrtniki,
naročajte vsi „Obrtni Vestnik“!

pomagalsko preizkušnjo), Viktorja Bezenška iz Trbovelj za mizarstvo (se ne priporoča), Marije Samida iz Staroga Roga za pekarski obrt (pogojno), Marije Pirc iz Rogaške Slatine za brivstvo (se ne priporoča), Ladislava Ropasa iz Celja za mehanikarstvo (priporočena), Gertrude Swatitsch iz Gornjega Mozlja za pekovstvo (kot vdova po § 56. obrt. reda se priporoča), Matevža Burjeka iz Loga za kolarstvo (priporočena), Ludovika Szakala iz Križevcev za mesarstvo (priporočena), če naredi pomagalsko preizkušnjo), Ivana Češarka iz Dolenje vasi za kovaštvo (priporočena), Leopolda Šuštaršiča iz Ljubljane za sedlarski in vozničarski obrt (priporočena), Alojzija Andlovica iz Ljubljane za vračunanje učne dobe za mizarstvo (se ni priporočala).

Cinjenje in popraviljanje pločevinaste posode. Neki prosilec iz Bohinja se je potegoval za dovoljenje, da sme ciniti in popravljati po vaseh pločevinasto posodo. Zbornica je o značaju takega obrta izjavila: Cinjenje, odnosno popraviljanje pločevinaste posode spada v delokrog kleparjev. Če pa se kdo peča s cinjenjem in popraviljanjem stare pločevinaste posode brez stalnega obratovališča, potujoč od hiše do hiše, pa je smatrati to za potujoči obrt takozvanih «piskrovezov».

Občni zbor Pokrajinske zadruga tesarskih mojstrov za Slovenijo v Ljubljani. Dne 19. marca t. l. se je vršil redni letni občni zbor Pokrajinske zadruga tesarskih mojstrov. Udeležilo se ga je 27 članov, za obrtno oblastvo g. dr. Anton Kodre, za Zvezo obrtnih zadrug pa načelnik g. Eng. Franchetti. — Zadrugi načelnik g. Franc Ravnikar je otvoril občni zbor ter podal poleg svojega tudi tajniško poročilo. Zadruga se je tekom dveletnega obstoja lepo razvijala, vendar pa v polni meri še ne more zadoščati zahtevam, ki se stavijo nanjo tako od obrtnih in drugih oblasti, kakor tudi od strani članov. Krivda leži deloma v oblastih, ki mnogokrat omalovažujejo in prepovršno rešujejo zadruga zadeve, deloma pa je krivda na zadruginih članih samih, ki ne izpolnjujejo svojih dolžnosti v različnih prijavah itd. — Zadruga šteje 176 članov in 121 vajencev, statistike o pomožnem delavstvu pa zadruga zaradi neprijavljanja ne more sestaviti. Zadrugi je bilo pač prijavljenih 105 pomočnikov in pomožnih delavcev, kar pa seveda dejansko ne odgovarja. 121 vajencev, ki so prijavljeni zadrugi, je razdeljeno na 48 učnih mojstrov, oziroma družb. Zadrugini odborovih sej je bilo v preteklem letu 7. — Vajeniški preizkušnji sta se vršili 14. in 15. maja ter 15. in 16. oktobra l. l. Udeležilo se jih je 40 vajencev. — Hud boj bije zadruga s krovcji, ki so osnovali svojo zadrugo in odrekajo tesarskim mojstrom pravico kritja streh, kot je bilo to doslej običajno. — Blagajniško poročilo izkazuje 20.378 Din 47 par dohodkov in 14.360 Din 99 par izdatkov, prebitok znaša torej 6017 Din 48 par. Računski preglednik g. Kern je predlagal, da se podeli odboru absolutorij. Predlog je bil soglasno sprejet. — Proračun za leto 1924. znaša 20.000 Din. Zastopnik Zveze obrtnih zadrug g. Engelb. Franchetti priporoča, naj bi se z ozirom na ugodno finančno stanje osvojila tudi načela, ustanoviti nezgodni sklad za člane in njih svojce. Zadrugini načelnik g. Ravnikar izjavlja nato, da je v proračunu itak predviden sklad članov, ki se bo uporabljal v označene svrhe. Proračun je bil soglasno sprejet. — Na predlog g. Plečnika se soglasno ustanovi fond za nezgode članov in njih svojcev v zmislu priporočila g. Franchettija. — Po daljši debati, v kateri se je razpravljalo o malomarnosti članov, da se ne udeležujejo občnih zborov, o prijavljanju vajencev in pomožnih delavcev, o ovadbah proti neupravičenemu izvrševanju tesarskega dela, je zadrugini načelnik g. Fr. Ravnikar zaključil lepo uspeli občni zbor.

Ureditev poštnega prometa med našo kraljevino in Italijo. Sporazum za ureditev poštno-pisemskega in poštno-paketnega prometa med našo kraljevino in Italijo je bil pred kratkim dokončan. Konvencija predvidena prosto izmenjavo pisem in poštnih paketov, ki sicer že obstoja od leta 1922. ter zagotavlja reciprociteto znižanje poštnih pristojbin. Poleg tega predvideva konvencija čimprejšnjo vpeljavo povzetij na pisma in poštno pakete, dalje vrednostnih paketov ter vpeljavo medsebojnega denarnega prometa. Pisma se dopuščajo v teži do 20 gramov, in sicer proti 75% ni taksi od veljavne mednarodne poštno takse, katero pa lahko vsaka država sama zaokroži na minimalno 70 in na maksimalno 80 % mednarodne takse. Posebna olajšava se predvideva za tiskovine z maksimalno 25% no pristojbino. Posebno na 75% no znižano pristojbino se predvideva tudi za pošiljatve knjig do 3 kg. Paketi so bili do sedaj dopustni samo v teži do 5 kg, a se po novem sporazumu dopustna teža povišuje na 10 kg, enako tudi za tranzitne paketne pošiljatve. Glede taks za poštno pakete predvideva konvencija poseben sporazum. Glede reekspedicije pošiljatev veljajo v vsaki državi interne odredbe. Odškodnina za izgubljeno poštno pošiljatev, ki je bila priporočena, je določeno maksimalno 50 frankov v zlatu za navadne pošiljatve do 5 kg pa maksimalno 25 frankov in do 10 kg pa 40 frankov, računana po ekvivalentu v valuti interesirane države. V nobenem primeru pa odškodnina ne more preseči prijavljene vrednosti. Ta poštni sporazum kaže napredek v tem, da se pristojbine za vzajemni pisemski promet znižujejo, in predvideva tudi v principu možnost znižanja tarif za paketni promet. Dalje se je dopustna višina teže pri poštnih paketih povišala od 5 do 10 kg. Trgovska zbornica v Ljubljani je sicer predlagala, naj bi bila maksimalna dopustna teža 20 kg, čemur se pa zaenkrat ni ugodilo. Obenem je predlagala, da bi se za pakete do 1 kg, kakor tudi za pakete do 3 in do 15 kg uvedle posebne pristojbine, in sicer tako znižane, kakor veljajo za paketni promet med našo državo in Češkoslovaško, s katero niti direktno ne mejimo. Vsa ta vprašanja ostanejo torej odprta in bodo urejena šele v posebni konvenciji.

Občni zbor Pokrajinske zadruga fotografov za Slovenijo v Ljubljani se je vršil dne 26. marca t. l. ob treh popoldne v salonu hotela «Lloyd» v Ljubljani. Iz poročil, podanih na občnem zboru posnemamo, da šteje zadruga 88 članov, 40 pomočnikov in 24 vajencev. — Zadruga je imela koncem leta 1923. 2933 Din 45 par premoženja. — Za zadrugnega tajnika je bil izvoljen zadrugin član g. Marinko. — Sklenilo se je nadalje, da bo zadruga izdajala svoje mesečno glasilo, v katerem bo objavljala sklepe zadrugnega odbora, okrožnice na zadrugne člane itd. Člani bodo list dobivali brezplačno. — Zadruga je tudi pristopila k Zvezi obrtnih zadrug v Ljubljani kot članica.

Obrtna banka v Ljubljani je imela dne 27. m. m. v posvetovalnici Trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani svoj III. redni občni zbor. Udeležilo se ga je jako lepo število delničarjev, ki so reprezentirali v celem 26.456 delnic, odnosno 2636 glasov. Predsednik g. Fran Kavčič je otvoril zborovanje, pozdravil vse delničarje, predvsem vladnega komisarja g. ministerijalnega tajnika Fran Mramorja in v kratkem jedernatem govoru podal poročilo upravnega sveta o poslovanju za leto 1923. Nadzorstveno poročilo je podal g. ravnatelj Ivan Mikuž, predsednik nadzorstvenega sveta. Tako poročilo upravnega, kakor tudi nadzorstvenega sveta je bilo od udeležencev brez ugovora in z odobravanjem sprejeto, ter se je predložena bilanca in zaključni račun enoglasno odobril, upravnemu svetu pa podelil absolutorij. Kakor povzamemo iz poročila izkazuje bilanca k 31. decembru 1923. sledeča aktiva: Gotovina

v blagajni Din 729.636-60, valute 68.134-44, menice dinarjev 166.650—, vrednostni papirji Din 343.964-50, pred-ujmi na vrednostne papirje Din 301.132-50, dolžniki dinarjev 18.353.290-83, inventar Din 68.268—, prehodne postavke Din 45.864-70. Pasiva: Delniška glavica dinarjev 2.000.000—, rezervni fondii Din 237.084-85, pokojninski fond Din 50.000—, vloge na knjižice Din 3.772.238-48, upniki Din 13.446.348-44. Neizplačana dividenda dinarjev 4382-50, čisti dobiček Din 466.887-30. Predlog upravnega sveta, da naj se izplačuje za leto 1923. 12% na dividenda, je bil enoglasno sprejet. Pri nato se vršecih volitvah je bil enoglasno izvoljen dosedanji upravni in nadzorstveni svet, na kar je g. predsednik Fran Kavčič zaključil lepo uspelo zborovanje.

Oddaja izdelovanja službenih oblek. Pri ravnateljstvu državnih železnic v Sarajevu se bo vršila dne 23. aprila t. l. ofertalna licitacija glede oddaje izdelovanja službenih poletnih oblek. Blago in pridodatke dá imenovano ravnateljstvo. Predmetni oglas z natančnejšimi podatki je v pisarni Trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled.

Oddaja izdelovanja poletnih oblek. Pri ravnateljstvu državnih železnic v Subotici se bo vršila dne 19. aprila t. l. ofertalna licitacija glede oddaje izdelovanja poletnih oblek za uslužbenec. Materijal in pridodatke, izvzemši sukanec, dá imenovano ravnateljstvo samo. Predmetni oglas z natančnejšimi podatki je v pisarni Trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled.

Iz mesarskega obrta. Dne 17. in 19. marca 1924. se je pri mesarski zadrugi v Celju med drugimi vajenci podvrgla pomagalni preizkušnji tudi ena vajenka, in sicer gospa Marijana Komes iz Laškega, ki je pred zakonito sestavljeno komisijo skušnjo prestala z dobrim uspehom. Primer je vzbudil v javnosti mnogo zanimanja, ker je to v Jugoslaviji najbrž prvi primer.

Zadruga ključavničarjev v Ljubljani. Redni občni zbor v zadrugi pisarni dne 23. februarja 1924. (Dalje.) Izrednih sestankov zadrugi članov je bilo sklicanih troje v svrhu dogovora plačevanja šolnine za obisk šolskega pouka vajencev na obrtnonadaljevalni šoli. Za preizkušnjo za pomočnika se je prijavilo 35 vajencev in 6 nevajencev, ki so razen enega izpraševanca vsi prestali preizkušnjo, in sicer 5 s prav dobrim, 25 z dobrim in 10 z zadostnim uspehom. Načelstvo je sklenilo plačati iz zadrugi blagajne vstopnino za obisk vajencev velesreja, prijavilo se je 50 vajencev. Od članov je preminul član g. Franc Furlan. V počaščenje njegovega spomina se dvignejo navzoči s sedežev. Pokojnemu je načelstvo iz zadrugi blagajne nabavilo venec in poslalo v dnevnik «Slovenski Narod» in «Slovenec» smrtno

oznanilo. Za prepustitev delavnice za preizkušnje za pomočnika se izreče zahvalo tvrdki Josip Weibl. Ob enem se izreče zahvala za trud in sodelovanje pri pomočniških preizkušnjah sodelujočim članom kot prislednikom pomočniške preizkuševalne komisije. Končno še omenja tajniško poročilo, da sta umrla v minulem letu kot žrtvi poklica člana gg. Josip Rebek star., kateremu se je amputirala leva roka, in Anton Accetto, ki je prišel ob mezinec leve roke. — Poročilo se odobri. — Na poročilo gosp. Martinčiča kot preglednika računov, da je našel s preglednikom g. Smoletom blagajniške knjige v redu, se prijavi k besedi odbornik g. Slanovic, ki poroča o dopisu, naslovljenem na zadrugo s strani preglednikov računov, s katerim se opozarja načelstvo na odpravo in popravo nekaterih nedostatkov še pred sklicanjem zadrugi zboru «tihim» potom. Ker preneha z današnjim dnem funkcija vseh članov načelstva, predlaga, da se obravnavajo v dopisu navedene točke javno, da ne ostane zborovalcem ničesar prikritega. G. Martinčič zahteva na to, da se prečita predmetni dopis v polnem obsegu. Po prečitaju dopisa odgovarja načelnik g. Breskvar. Nato predlaga g. Martinčič, da se da celokupnemu načelstvu odveza. Na glasovanje dani predlog je bil soglasno sprejet in s tem tudi odobren računski zaključek. Za preglednika računov za l. 1924. sta bila soglasno izvoljena gg. Grošelj in Martinčič. Na predlog člana g. Krlneta so bili odklonjeni z večino glasov vsi po načelstvu sklenjeni izpreminjevalni predlogi, zadevajoči izpremembe zadrugi pravil, razen sprejemne člana (inkorporacijske pristojbine), ki se jo je sklenilo zvišati od 250 Din na 400 Din. Soglasno se odobri in določi tudi vnaprej po načelstvu določena pristojbina izredne pomočniške preizkušnje za pomagalca minulega leta v znesku 160 Din. Razdobje preizkušnje za pomočnike se pridrži. Glasovanje glede starosti vajenca za vstop v učno razmerje in dobe članstva za izvolitev člana v načelstvo odpade na predlog zastopnika obrtne oblasti kot protizakonito. (Konec prih.)

Izdajatelj konzorcij «Obrtnega Vestnika».

Odgovorni urednik Engelbert Franchetti.

Tiska Delniška tiskarna, d. d. v Ljubljani.

Lekarna
ph. mag. Ivan Jošt
Spodnja Šiška
Celovška cesta št. 26

se priporoča vsem prebivalcem v Spodnji in Zgornji Šiški, št. Vidu in okolici. Zaloga vseh domačih in tujih zdravil. Priporočljivo posebno za one, ki hodijo po Celovski cesti v Ljubljano in nazaj.

Pisma naročila se izvršujejo z obratno pošto.

Ljubljanska kreditna banka

Delniška glavica:

Din 50.000.000—

Skupne rezerve: okrog

Din 10.000.000—

Centrala: Ljubljana, Dunajska cesta

Podružnice:

Brežice	Maribor	Sarajevo
Celje	Metković	Split
Črnomelj	Novi Sad	Gorica
Kranj	Ptuj	Trst

Brzjavni naslov:

BANKA LJUBLJANA

Telefon št.: 261, 413, 502, 503
in 504

**Priporoča se za vse
bančne posle**

Kreditno društvo Mestne hranilnice ljubljanske

dovoljuje posojila
na menice in kredite
v tekočem računu
vsem kredita zmožnim osebam in tvrdkam

KOLESA
IN VSE POTREBŠČINE
VAM NUDI NAJCENEJE IN NAJBOLJŠE

J. GOREC
LJUBLJANA

PALAČA LJUBLJANSKE KREDITNE
BANKE

Obrtna banka v Ljubljani

Kongresni trg št. 4

Telefon št. 508

Telefon št. 508

Račun pri poštno-ček. zavodu št. 12.051

Daje kredite v obrtne surhe po izrednih pogojih, pospešuje ustanavljanje obrtnih in industrijskih podjetij, izvršuje vse bančne transakcije najkulantneje. Vloge na knjižice in na tekoči račun se obrestujejo počenši s 1. novembrom 1922. za pol odstotka višje, torej s

5%

od dne vloge do dne dviga.

JADRANSKA BANKA D. D. BEOGRAD.

CENTRALA (začasno) LJUBLJANA

Delniška glavnica: 60.000.000 Din
Rezerve: 32.515.000 Din

PODRUŽNICE:

Beograd	Jelsa	Metković
Bled	Jesenice	Prevalje
Cavtat	Korčula	Sarajevo
Celje	Kotor	Šplit
Dubrovnik	Kranj	Šibenik
Ercegnovi	Ljubljana	Zagreb
	Maribor	

Naslov za brzojave: JADRANSKA.

Amerikanski oddelek / Potniški urad

Inozemska zastopstva:

Italija: **Banka Adriatica**, Trst, Opatija, Zadar.
Avstrija: **Adriatische Bank**, Wien.
Južna Amerika: **Banko Yugoslavo de Chile**,
Valparaiso, Antofagasta, Punta Arenas, Porvenir,
Puerto Natalos.

AFILIJACIJA: **Frank Sakser State Bank**,
Cortlandt Street 82. New-York City.

Banka ima prvovrstne zveze v vseh glavnih mestih sveta in se peča z vsemi bančnimi posli.

Kreditni zavod za trgovino in industrijo

Ljubljana, Prešernova ulica št. 50

(v lastnem posloplju).

Brzojavni naslov: Kredit Ljubljana.

Telefon št. 40, 457 in 548.

Obrestovanje vlog, nakup in prodaja vsakovrstnih vrednostnih papirjev, deviz in valut, borzna naročila, predujmi in krediti vsake vrste, eskompt in inkaso menic in kuponov, nakazila v tu- in inozemstvo, safe-deposits itd. itd.